

Častni član DKPS: dr. Franc Pediček

Društvo katoliških pedagogov Slovenije sestavljajo redni in častni člani. Redni člani so državljani Republike Slovenije, ki poklicno delajo na področju vzgoje in izobraževanja v vrtcih, osnovnih, srednjih in visokih šolah, domovih za mladino in vseh organizacijah, ki se kakor koli in na kateri koli stopnji ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem, ali pa jih vzgojno in izobraževalno delo še posebej zanima, čeprav to ni njihov poklic. Pogoj je le, da s podpisom pristopne izjave potrdijo, da sprejemajo pravila in program društva ter Etični kodeks članov DKPS.

Poleg rednih članov ima društvo lahko tudi častne člane. **Sklep o podelitvi prvega naziva častnega člana DKPS dr. Francu Pedičku je skupščina DKPS, kot najvišji organ društva, sprejela 24. marca letos.**

Dr. Franc Pediček je kot teoretik in praktik vse življenje deloval na pedagoškem področju. Njegov način razmišljanja o vzgoji in vlogi učitelja je temelj, na katerem deluje naše društvo. On je bil tisti, ki je postavil temelje Etičnega kodeksa članov DKPS. Že pred več kot štirimi desetletji je v Sodobni pedagogiki objavil prispevek o potrebnosti moralnega kodeksa za pedagoške delavce. V članku je poudaril, da vzgoja postaja eksistencialni problem in človekov etos eksistencialni imperativ. Že tedaj je zapisal, da gre pri vzgoji "... predvsem za notranje bogatenje in usposabljanje človeka, da bo zmožen pravilne selekcije vplivov iz okolja in moralnega odzivanja na docela nove in nepredvidene življenjske situacije" (Pediček, 1964). V istem članku je zapisal, naj bo vzgoja etično življenje, moralna akcija, posredovalka in oblikovalka temeljnih življenjskih vrednot. Za to je nujen čim višji etos pedagoških delavcev.

Dr. Franc Pediček je bil rojen 13. julija 1922 v Malečniku (Sv. Peter) pri Mariboru. Na Filozofski fakulteti je diplomiral iz pedagogike in filozofije s psihologijo, doktoriral pa iz pedagoških znanosti. Proučeval je različna področja pedagogike, pomembno je prispeval k pedagoški antropologiji, šolski pedagogiki in pedagoški znanosti kot taki. V njegovih delih so bile ves čas vidne temeljne vrednote. V prizadevanjih za vzgojo in izobraževanje mladih v temeljnih vrednotah je doživljal politične pritiske in omejevanje v ustvarjalnem delu. V slovenskem prostoru je prvi utemeljil pedagoško deontologijo ter pripravil in objavil etični kodeks pedagoških delavcev. Kot učitelj psihologije in filozofije je veliko prispeval k osebnostni rasti mladih na bežigrajski in drugih ljubljanskih gimnazijah, kjer je bil med dijaki priljubljen profesor. Kot docent in izredni profesor za psihološko-pedagoške predmete se je razdajal med študenti Visoke šole za telesno kulturo, na Filozofski fakulteti, na Oddelku za pedagogiko, na Akademiji za glasbo in Akademiji za likovno umetnost.

Zelo obsežen je tudi njegov andragoški prispevek po vsej Sloveniji, v okviru predavanj za učitelje in starše.

Njegova bibliografija vsebuje več kot štiristo enot: to so raziskovalna poročila, razprave, študije, samostojne publikacije in članki, ki s svojo aktualnostjo tudi danes nagovarjajo pedagoške delavce k ustvarjalnemu, strokovnemu in etičnemu delu z mladimi.

Da njegovo bogato ustvarjalno delo poznajo tudi člani DKPS, so pokazali vsi navzoči na skupščini DKPS, 24. marca 2007, ki so predlog sklepa z navdušenjem sprejeli.

Marija Žabjek

Slomškova priznanja v letu 2007

Društvo katoliških pedagogov Slovenije je tudi letos objavilo razpis za podelitev Slomškovih priznanj. Rok za prijave se je iztekel 19. junija 2007, komisija za priznanja, ki deluje v okviru upravnega odbora DKPS, pa se je sestala v četrtek, 21. junija.

Upravni odbor DKPS je 5. julija 2007 sprejel predlog komisije za podelitev priznanj.

Slomškovo priznanje za leto 2007 prejmejo:

- gospa mag. Jožica Dolenshek za področje srednjega šolstva,
- gospa Jelka Repenšek za področje osnovnega šolstva,
- gospod Miha Herman za oživljanje lika bl. A. M. Slomška in za prizadevanje na katehetskem področju.

Vsi trije letošnji nagrajenci prihajajo iz novoustanovljene celjske škofije. Vsem se za njihovo delo iskreno zahvaljujemo in jim za podelitev nagrade čestitamo.

Mag. Jožica Dolenshek je diplomirala leta 1960 na Oddelku za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani. Od tedaj do upokojitve pred slabim desetletjem je poučevala matematiko in fiziko na Gimnaziji Celje in na Gimnaziji Lava v Celju. Leta 1974 je dosegla naziv magistricice pedagoške fizike. V DKPS deluje od ustanovitve leta 1989.

Prof. Jožica Dolenshek je bila vrhunska strokovnjakinja za srednješolski pouk matematike in fizike. Njeno šolsko delo je bilo zavzeto, natančno in skrbno pripravljeno. Prav tako ni varčevala s časom in z močmi za dodatno delo z dijaki. Vodila je krožke in nadarjene dijake uspešno pripravljala na tekmovanja. Bila je med ustanovitelji celjske podružnice Društva matematikov, fizikov in astronomov. Leta 1974 je med prvimi uspešno končala podiplomski študij pedagoške fizike. 25 let je delala v vodstvu organizacije Mladi za napredek Celja in bila mentorica mnogih mladih raziskovalcev. Aktivno je sodelovala v predmetni maturitetni komisiji za fiziko, pri prenovi pouka fizike in na seminarjih za učitelje. Je soavtorica več zbirke nalog iz matematike. Zadnja leta je prostovoljka za pomoč srednješolcem pri učenju matematike.

Vse šolsko delo prof. Jožice Dolenshek se je tako glede strokovnosti kakor glede vzgajanja mladih ujemalo z ideali, zapisanimi v Etičnem kodeksu. Tudi od dijakov je pričakovala njej lasten slog dela: zavzeto, sprotno, natančno. Vedno je poudarjala dosežke mladih, njihove napake in spodrseljaje je videla pomanjšane in prehodne. Za prof. Dolenshko zagotovo velja, da (je) vzgaja(la) z vsem svojim ravnanjem in držo.

Leta 1989 je bila med pobudniki ustanovitve DKPS. V društvu je sodelovala vsa leta, najbolj pa se je izkazala pri ustanovitvi in delovanju območne skupnosti Celje. Več mandatov je bila njena predsednica in njena prizadevnost ter zavzetost je bila ključna za življenje društva na Celjskem. Še vedno dejavno sodeluje pri aktivnostih celjske območne skupnosti. Je tudi članica nadzornega odbora DKPS.

Gospa Jelka Repenšek je bila rojena leta 1962. Mladost je preživela v Lokovici pri Šoštanju. Osnovno šolo je obiskovala v Šoštanju, Srednjo vzgojiteljsko šolo pa v Celju. Šolanje je nadaljevala na Pedagoški akademiji v Mariboru, na smereh likovna in glasbena vzgoja, kjer je leta 1985 diplomirala. Zaposlena je v Osnovni šoli Antona Aškerc v Velenju. Že 25 let poučuje likovno in glasbeno vzgojo.

Življenje in delo gospe Jelke Repenšek je vseskozi povezano z mladimi, tako njeno vzgojno-pedagoško delo kakor njeno delovanje v ljubiteljski kulturi. Jelka Repenšek vodi več pevskih zborov, posebno pa je aktivna v Kulturnem društvu Jurij v Mozirju.

Njena posebna skrb je posvečena delovanju DKPS, in sicer v območni skupnosti Mozirje, ki deluje na območju Savinjske in Šaleške doline. Že petnajst let je gonilna sila te območne skupnosti, njena predsednica in neumorna animatorica. Pod njenim vodstvom se je katoliška kultura v obliki predavanj in delavnic ter s prirejanjem razstav in organiziranjem duhovnih obnov povzdignila na spoštovanja vredno raven. Prireditve so dobro obiskane in odmevajo v širšem prostoru. V zadnjem mandatu je tudi predana sodelavka v upravnem odboru DKPS. Poleg rednega pedagoškega dela, marljivega sodelovanja v DKPS in dela za ljubiteljsko kulturo v Mozirju je ljubeča žena in zgledna mati štirim otrokom.

Gospod Miha Herman se je rodil kot deseti otrok v kmečki družini v župniji Stari trg pri Slovenj Gradcu. V duhovnika je bil posvečen leta 1980. Najprej je bil štiri leta kaplan v župniji Maribor Tezno. Ob dušnopastirskem delu se je posebej posvečal delu z mladimi. Zatem je bil pet let kaplan v župniji Prevalje na Koroškem. Tudi tu se je posebej posvečal mladim in zakonski skupini. Leta 1989 je postal župnik na Ponikvi, rojstni župniji bl. A. M. Slomška, od novembra 2003 je dekan dekanije Šmarje pri Jelšah. Gospod Miha Herman je delaven, odprt za sočloveka, prijazen, veselega značaja, rad zapoje in zaigra na kitaro. Ob prihodu na Ponikvo se je osebno poglobil v življenje in nauk A. M. Slomška ter ga dobro spoznal. Ob obiskih različnih skupin zelo občuteno predstavi našega prvega blaženega. Obiskovalcem Slomška približa kot velikega človeka, zavzetega duhovnika in največjega Slovenca – škofa, ki si je prizadeval za prenovo škofije. Gospod Herman si je prizadeval za odkup Slomškove rojstne hiše, ki je bila v razpadajočem stanju in precej zanemarjena. Popolnoma jo je prenovil in pripravil v njej stalno razstavo o Slomškovem življenju in delu. Ob pripravi na Slomškovo beatifikacijo leta 1999 je bil pobudnik ustanovitve Slomškovega bralnega priznanja, ki vsako leto zbere okoli 4800 mladih bralcev iz vse Slovenije. Gospod župnik Miha Herman otroke zavzeto vzgaja in poučuje. Velik del pastoralnega časa namenja mladim in njihovim staršem. Pri svojem delu prebuja čut za etične, moralne in verske vrednote.

Je voditelj Škofijskega katehetskega urada Maribor in od leta 1991 njegov predstavnik v Slovenskem katehetskem uradu. Trenutno je voditelj tajništva SKU. Je član uredniškega odbora revije Naša kateheza, katere soustanovitelj je bil tudi sam.

Gospod Miha Herman je bil med pobudniki razglasitve bl. Slomška za zavetnika učiteljev, vzgojiteljev in katehetov. Aktivno sodeluje v pripravljalnem odboru vsakoletnih srečanj učiteljev, vzgojiteljev in katehetov na Ponikvi ter sooblikuje vsebino srečanja z mnogimi izvirnimi pobudami. Pri tem zgledno sodeluje z domačo osnovno šolo in lokalno skupnostjo. Veliko pripomore, da so ta srečanja kakovostna in dostojna.

Ludvik Mihelič